

**Стандарт „Добър преводач“ и
мълчанието на медиите
(23.03.2013)**

Преди четири месеца, през октомври 2012 год., във вестник „Капитал“ случайно открих статията „Стандарт „Добър преводач““ от Силвия Радославова³⁴. Тази статия, за моя голяма изненада, беше отпреди доста време, от 6 юли 2012, т.е. малко повече от месец след излизането на Заповед № 95-00-152 на бившия министър на външните работи.

Развълнуван, побързах да изпратя имейл на авторката, който гласеше:

Здравейте,

С голямо закъснение прочетох статията ви „Стандарт „Добър преводач““ и съжалявам, че не е било тогава, когато сте я публикували, за да взема участие в дискусията. Проблемите на преводаческия бранш силно ме вълнуват, понеже самият аз съм преводач повече от 30 години. Повече за мен бихте могли да научите тук³⁵:

34 http://www.capital.bg/biznes/predpriemach/2012/07/06/1860948_standart_dobur_prevodach/

35 http://softisbg.com/harry_bg.htm

Във връзка с положението на преводачите в България написах няколко статии, които, ако проявявате интерес, можете да прочетете на моя личен блог:

Що е официален превод и има ли той почва у нас?

Терминатор на професията преводач

Лек намек за тежкото положение на преводачите у нас

Teško je biti prevodilac u Bugarskoj

Поздрави,

Хари Стоянов

Разбира се, писмото ми остана без отговор. На всички е ясно, че журналистите, както и преводачите, са в подчинено, робско положение, не разполагат със собствена трибуна, а слугуват на своите господари, които им нареждат какво да пишат и какво не, на какво да обърнат внимание и на какво - не.

Госпожата, написала споменатата статия, явно е получила разрешение да даде само мъничко гласност на проблема, но без да вдига много шум. Срещу нея нямам нищо против, понеже не я познавам и нямам представа що за човек е. Но много показателен е фактът, че тя дори не благоволи да ми отговори поне, че не се интересува повече от въпроса или да намери някакво друго оправда-

ние, което дори да не звучи правдоподобно. Е, може би защото има съвест не е искала да ме лъже? Или просто е махнала с ръка и си е казала: „Поредният досадник"! Не искам да гадая.

Всъщност, нещата от май месец 2012 досега, края на март 2013, що се отнася до отразяване на вълненията в преводаческия бранш в пресата, изобщо не са се променили коренно. Освен гореспоменатата статия и „анализът“ „Изгубени в превода“ от Елица Елефтерова, публикуван на сайта „Econ“ на 15.02.2013³⁶ и коментара³⁷ към него, е трудно да се намери някаква публикация в обществена медия, която правдиво и изчерпателно да отразява проблемите в преводаческия бранш. В периода от май 2012 до днес, края на март 2013, статиите в пресата и предаванията по различни телевизии, поставящи въпроса за сериозните проблеми в преводаческия бранш, се броят на пръстите на ръцете, да не кажа на едната ръка.

Отразяването на вълненията в преводаческия бранш е най-пълно единствено във форума към петицията против новите изисквания към преводаческите агенции, където

36 http://econ.bg/Анализи/Изгубени-в-превода_l.a_i.406783_at.4.html

37 http://econ.bg/Интервюта/Нови-изисквания-убиват-малките-преводачески-агенции_l.a_i.406585_at.3.html

към момента (23 март 2013) има над 8200 коментара, което е рекорд за всички български петиции и което показва висока активност и ангажираност от страна на участниците в този форум. Тези факти обаче се подминават с мълчание от българската преса и изобщо от българските медии.

И как да не си мълчат, след като в този форум се посочва, че именно с прословутия стандарт 15038 е завъртяна грандиозна корупционна схема, че въпросният стандарт всъщност е непрофесионален, предназначен е за посредници, а не за индивидуални преводачи, т.е. предназначен е за потискане и по-жестоката експлоатация на преводачите, а не за повишаване качеството на превода, че заверката на подписите на преводачите е незаконна, че Правилникът за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа противоречи както на множество закони и международни конвенции, така и на самата Конституция и на европейското законодателство, оттук - договорът, който МВнР сключва с фирми, възлагайки им извършването на официални преводи, също е незаконен! Да не говорим, че в този форум бяха публикувани и редица документи, доказващи пропукването на стената, издигната между гражданите и институциите, преграждаща пътя на диалога.

И какво да си помислим за „свободата“ на
словото, след като едни толкова фрапиращи
нарушения се премълчават от медиите? Ин-
ституциите също се надпреварват с медиите
за приза „най-мълчалива институция“. „Ми,
не б'ли разговорливи“ :)